

Rigsdagstidende.

1859. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 19.

Elleve Session.

12te Møde.

Mandagen den 19de December, Kl. 7 Aften.

(Forsat)

Vindahl: Da den høitærede Indenrigsminister, der ifjor var Medlem af det Udvalg, som dengang blev nebsat i Anledning af det af ham som Folkethingsmand indbragte Lovudkast, har tiltraadt det Forslag, som dengang af mig, der hørte til Minoriteten, var stillet, og som nu indeholdes i Lovforslagets § 3, kan jeg naturligtvis ikke Andet end være tilfreds med den Form, det foreliggende Udcast har faaet; imidlertid maa jeg gjøre opmærksom paa, at naar jeg ifjor begrænsede mig til det, som jeg da foreslog, saa var det, ikke fordi jeg følte mig tilfredsstillet ved, at der stæete en Deling af Vælgerne i tvende Classer, da jeg suarere vilde slutte mig til et andet Valgprincip, som findes i et andet Lands Lovgivning, nemlig i den preussiske Kjøbstadlovgivning. Der er nemlig det Princip gennemført, at Vælgerne deles i 3 Classer efter Skattelisterne for Aaret, nemlig den første Klasse, som udreder den ene Trediedeel af Skatterne, den anden, som udreder den anden, og den tredje, som udreder den tredje, og derpaa lader man enhver af disse Classer vælge $\frac{1}{3}$ af Medlemmerne til Borgerrepræsentationen og til Signingscommissionen og til forskjellige andre Commissioner. Paa den Maade skulde ogsaa det Princip gennemføres,

som jeg ifjor gjorde opmærksom paa, idet det ikke saameget er den høieste Formue i enhver Kjøbstadcommune, som det er Middelformuen, jeg vilde søge at skaffe den største Indflydelse, idet jeg mener, at de Borgere, der udgjøre den store Fleerhed i Kjøbstadcommunen, de, der danne den egentlige Borgerklasse, ogsaa bør have den største Indflydelse paa Communens Anliggender. Jeg skulde derfor gjerne have gjort mig nærmere bekendt med Loven om den preussiske Stadanordning og søgt at vinde Indgang for de Ansøuelser, der ere lagte til Grund for den; men det var langt fra, at jeg i forrige Session kunde ansee det muligt at skaffe en saa betydelig Forandring i Valgprincippet Indgang her i Thinget, og jeg tvivler ogsaa paa, at det nu lod sig gjøre. Derimod er det klart, at det, jeg dengang bragte i Forslag, og som blev tiltraadt af Mindretallets øvrige Medlemmer og subsidiært af Fleertallet, og som nu her er foreslaaet, lettere vil finde Indgang, fordi det har Anordningen for Sogneforstanderskaberne at støtte sig til og saaledes ikke er uden Anvendelse her i Landet. Jeg skal derfor gjerne slutte mig til det Udcast, der nu er fremkommet fra Regjeringen, idet jeg antager, at det andet Princip ogsaa i andre Henseender vil være vanskeligt at gennemføre, da der, hvad der ikke altid lader sig gennemføre, ogsaa skal være en Tredeling med Hensyn til Normen for Borgerrepræsentanternes Antal. Jeg kan heller ikke undlade at bemærke, at der dog nødvendigt maatte ansilles nøiagtige statistiske Under-